

գեղեցիկ էր և հասակով երկու կանգուն բարձր, քան սովորական մարդիկ (96-98), կարելի չէ երաշխաւորել իբրև ճշմարտութիւն: Կրնայ տպաւորութիւն ձգելու համար գրուած ըլլալ:

Ինքն ալ արձագանդ եղած է Եգիպտոսի մէջ տիրող համոզումի մօ, թէ հապէշ թագաւորը ուզած ատեն կրնար կտրել Նեղոսի ջուրերը՝ գետին ճամբան փոխելով (114-115): Այս երկիւղը Եգիպտոս ունեցած է միշտ:

Չափազանցութիւն է դարձեալ պատմութիւնը ծառի մը, որ աւելի բարձր է՝ քան Փիզայի զանգակատունը (138-139) և որուն բունը այնքան հաստ է, որ կը փորեն և 15-20 կամար կը շինեն: Այդ ծառին վրայ կան իբր թէ փոքր ճիւղեր, որոնք թարմ փշատի նման պտուղ մը կու տան՝ թթուաշ համով (139-143): Կը խօսի նաև բասպակի ծառի մը մասին, որ ընկուզենիի նման էր, ամբողջ տարին պտուղ կու տար և կ'ապրէր 100 տարի (144-146):

Նոյնպէս շատ իրական ըլլալ չի թուիր այն դեղձի ծառը, որուն պտուղները իբր թէ 2 լիդր կը կշռեն և որ դարձեալ ամբողջ տարին չի դադրիր պտուղ տալէ (146-148): Հապէշիստանի մէջ իրապէս ճոխ է բուսականութիւնը, և եֆալիւպսիւսի ծառերը հսկայական մեծութեան կը հասնին, սակայն իր նկարագրութիւնը չի համապատասխաներ իրականութեան: Չենք գիտեր ինչո՞ւ իրեն նման իրատես ուղեգիր մը այսպիսի վրիպումներ ունեցած է:

Իրականութիւն մըն է, որ Հապէշ երկիրը ունի ոսկիի հանքեր, բայց չեմ կարծեր թէ ճիշդ ըլլայ հայ ուղեգիրին այն հաւաստումը, թէ աւագ վիճակէն զատ ոսկի կը գտնուի բակլայի և սիսեռի ձևերն